

§§ 487 až 493 tr. zák. úmysl urážeti (animus iniuriandi), stačí vědomí pachatelovo, že se cti jiné osoby dotýká způsobem v §§ 487 až 493 tr. zák. uvedeným. Rozsudek kmetského soudu v odstavci 2. v tom směru zjišťuje, že nebylo výsledky řízení vyvráceno zodpovídání se obžalovaného, že závadnou knihu vůbec nečetl a neznal její obsah, a že si tedy nebyl a ani nemohl býti vědom, že snad obsahuje urážky soukromého obžalobce. Pokud zmateční stížnost soukromého obžalobce napadá rozsudek tvrzením, že zodpovídání obžalovaného, že mu nebyla známa tendence knihy, jest nevěrohodné, neprovádí stížnost dovolávané důvody zmatečnosti § 281 čís. 5, 9 písm. b) tr. ř. po zákonu, brojíc jen proti hodnocení výsledků hlavního přelíčení nalézacím soudem v rozsudku, kteréžto hodnocení jest podle § 258 tr. ř. vyhrazeno soudu prvé stolice. Pokud zmateční stížnost v této příčině vytýká rozsudku nalézacího soudu neúplnost proto, že nebyla v něm hodnotěna výpověď svědka Hynka K-ého, je tato námitka zřejmě bezdůvodná, neboť řečený svědek udal sice, že v měsíci říjnu nebo listopadu 1928 koupil v obchodě obžalovaného knihu »Der unbekante Diktator«, sám však připustil, že mu tenkrát prodavačka řekla, že knihu na skladě nemají, že mu ji však opatří soukromě, a také skutečně opatřila, při čemž výslovně podotkl, že nemůže vyloučiti pravdivost onoho tvrzení prodavačky. Podle § 24 a citovaného v něm § 6 tisk. nov. čís. 124/24 při tiskopisu neperiodickém zodpovědnost za zanedbání povinné péče podle ustanovení cit. § 6 stihá nakladatele (vydavatele) a, není-li znám, zodpovědného správce tiskárny, nikoli však osoby spolupůsobivší při obvyklém rozšiřování tiskopisu, na př. obstaravatele prodeje, knihkupce, jak zmateční stížnost soukromého obžalobce mylně za to má. V souzeném případě bylo by nezbytné zjistiti, že si byl obžalovaný — knihkupec vědom toho, že se rozšiřování pozastaveného neperiodického tiskopisu dotýká cti soukromého obžalobce, a nelze urážku na cti spáchat i pouhým nedopatřením (rozh. sb. n. s. č. 1699). Vědomí to však nebylo zjištěno.

Čís. 4070.

Pojem »křižovatky« ve smyslu § 46 odst. 2 nař. čís. 81/1910 nevyžaduje, by tam byla zřízena stálá policejní služba; okolnost, že dopravní strážník označil jízdní dráhu za volnou, nezprošťuje řidiče povinností, uložených mu co do rychlosti a opatrnosti v §§ 45 a 46 onoho nařízení.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, Zm I 50/30).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 15. listopadu 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po věcné stránce (čís. 9a) § 281 tr. ř.), namítá zmateční stížnost, že odsuzující výrok je právně pochybený proto, že, an první soud zjistil, že strážník na křižovatce dal obžalovanému znamení, že vjezd do Wilsonovy třídy je volný, nemůže býti shledána trestná nedbalost podle § 335 tr. zák. v tom, že jel větší rychlostí, než dopouští na křižovatkách nařízení z roku 1910 v druhém odstavci § 46. Zmateční stížnost má za to, že, je-li zřízen na křižovatkách strážce a označí-li znamením ruky trať za volnou, neplatí předpis o počtu kilometrů. Pro tento omezující výklad § 46 min. nař. neposkytuje opory ani doslov ani účel tohoto ustanovení. Jako pojem křižovatky ve smyslu § 46 odst. 2. nevyžaduje, by tam byla zřízena stálá policejní služba (rozh. č. 2374), tak i skutečnost, že byla zřízena a že dopravní strážník označil jízdní dráhu za volnou, nezprošťuje řidiče povinností, uložených mu v §§ 45 a 46 min. nař., by zařídil jízdu co do rychlosti a opatrnosti i po volné trati křižovatky tak, by svým povinností vyhověl a zabránil případné srážce. To obžalovaný, jak rozsudek zjišťuje, neučinil. Jel po zatáčce (křižovatce dvou ulic) rychlostí daleko převyšující přípustných 6 km za hodinu, totiž rychlostí nejméně 10 km, a touto rychlou a zároveň — (vzhledem k ostré zatáčce křižovatky a k velikému převodu v řízení, vyžadujícímu rychlé točení volantem k docílení plného vytočení, což jest při velké rychlosti obtížné) — také neopatrnou jízdou způsobil, že se nemohl náležitě vytočiti v jízdní dráze, nýbrž zajel na chodník a usmrtil stojící tam D-ovou, kdežto při jízdě nejvýše 6 km mohl podle přesvědčení soudu, opřeného o posudek znalce a o výsledek zkoušky, provedené při místním ohledání, docela dobře zatáčku vyjetí. Není tedy námitka zmateční stížnosti odůvodněna.

Čís. 4071.

Odstraniti majetkový předmět (§ 1 zákona o maření exekuce) znamená pozitivní činností provéstí takové přemístění předmětu, že je jeho postizení exekucí alespoň ztíženo; spadá sem ukrytí a jemu se blížíci způsoby dispozice s majetkovým předmětem, nikoliv zatajení.

Neplacení pohledávky nelze podřaditi pod pojem odstranění majetkových předmětů.

Positivní dispozicí s majetkovým předmětem (odstraněním majetkového předmětu) není popření jsoucnosti (držby) majetkového předmětu, ani odeprání zprávy, umožňující vymáhajícímu věřiteli (výkonnému orgánu) exekuční zásah na majetkový předmět.

Pokud jde o překročení obžaloby (§§ 262, 263, 267 tr. ř.), bylo-li k obžalobě na zločin podle § 199 a) tr. zák. uznáno na přečin § 1 zák. o mař. ex.